

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В АГРОБІЗНЕСІ

Сучасна ситуація в аграрному секторі характеризується цілим блоком проблем, які за своїм кількісним та якісним вмістом набагато перевищують її конкурентні переваги та можливості. Справжнім глобальним викликом для сучасної України є російська збройна, інформаційна, політична та усі інші можливі форми агресії [1, с. 59].

Усю проблематику, що стосується функціонування сучасного агробізнесу в Україні, а відтак і необхідність застосування інноваційних технологій для їх подолання, можна поділити на три групи:

1) проблеми, що існували до початку війни та визначались хибним господарським механізмом та олігархічною структурою економіки;

2) ускладнення, що були викликані пандемією COVID-19 та специфічними заходами «реагування» на нього з боку держави, що також обґрунтовується олігархічним економічним інтересом;

3) ті, що з'явилися внаслідок початку агресивної стадії російсько-української війни на території нашої держави 24 лютого 2022 року.

Питанням застосування інноваційних технологій у процесі ведення агробізнесу присвячені праці таких вітчизняних вчених як: Савицький Е.Е., Корніченко Г.С., Волощук Ю.О., Волощук В.Р., Андрєєва Л.О., Лисак О.І., Черевко І.В., Закревська Л.М., Кудлай В.Г., Кучер Л., Бойко Є.О., Юрчук Н.П., Кіпоренко С.С., Яковенко Р.В. тощо, хоча ці аспекти дедалі більше розкриваються у публікаціях бізнесменів-практиків. При цьому в більшості випадків йдеться про: особливості використання цифрових технологій у агробізнесі, інституційний розвиток української економіки в сфері впровадження інновацій, використання нішової стратегії, державну підтримку інновацій, наслідки пандемії та соціальну відповідальність в сфері агробізнесу, конкретні вузькотехнологічні питання організації виробництва, правове забезпечення

*II Всеукраїнська науково-практична Інтернет-конференція
«СТРАТЕГІЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ
ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»*

впровадження інновацій у сфері ведення агробізнесу, інноваційний маркетинг та інновації в системі управління тощо.

Проте, на сьогоднішній день, доречніше аналізувати це питання у контексті забезпечення продовольчої безпеки України. Напрямки щодо максимізації рівня продовольчої безпеки держави присвячені праці таких вітчизняних науковців, як: В. Власов, С. Кваша, Б. Пасхавер, П. Саблук, Ж. Сіднева, Г. Колісник та багато інших.

Особливість теперішнього часу, що визначає наукову новизну нижчевикладеного матеріалу, полягає у активній стадії ведення бойових дій на території української держави, що вносить свої прямі та опосередковані корективи у процес організаційно-економічних відносин у сфері агробізнесу як джерела забезпечення продовольчої безпеки сучасної України.

Ведення бойових дій вимагає певної інформаційної гігієни та додаткових і доволі жорстких заходів у сфері інформаційної безпеки та всього, що стосується продовольства, оскільки це також є одним з чинників, що безпосередньо впливають на рівень обороноздатності держави. І надмірне поширення актуальної поточної інформації може бути використано «північним сусідом» для створення додаткових ускладнень існування української держави.

Не виключено, що саме зараз відбуваються дослідження і впровадження практичних заходів, що дозволяють суттєво підвищити рівень прибутковості агробізнесу, розробити нові важелі підтримки інноваційної діяльності в сільському господарстві на основі залучення до цієї сфери країн-учасників антипутінської коаліції, до якої входить абсолютна більшість цивілізованих країн світу.

Але широкому загалу ця інформація стане доступною лише після перемоги України та цивілізованого світу, саме тому, слід передбачити можливість того, що наведені пропозиції та прогнози у цьому матеріалі, вже можуть існувати у якості практичних рекомендацій з боку конкретних діячів у сфері агробізнесу, певних вітчизняних науковців, що опікуються цією проблемою, органами державного управління і контролю, в тому числі Міністерством оборони України та Радою

**II Всеукраїнська науково-практична Інтернет-конференція
«СТРАТЕГІЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ
ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

національної безпеки та оборони України, а також закордонними експертами у сферах сільського господарства, національної безпеки, міжнародних відносин та міжнародного договірному права.

Як вже було зазначено, перша і друга групи проблем обумовлюються існуючою структурою олігархічної економічної системи України, яка прагне до повного контролю за рівнем життя та витрачанням доходів населення. Після остаточної монополізації сфери житлово-комунального господарства та обкладання населення непомірним, нічим не обґрунтованим тягарем космічних цін на комунальні послуги, державний апарат вирішив приборкати останню сферу, що була доступною для більшості мешканців населення – виробництво та продаж продуктів харчування [2, с. 74].

Третя група проблем обумовлена веденням бойових дій на території України, знищенням виробничого і споживчого потенціалу агробізнесу, руйнуванням логістичних систем та налагоджених зв'язків, необхідність переорієнтації зовнішньоекономічних зв'язків. Все це зумовлює необхідність активізації застосування інноваційних технологій у сфері агробізнесу.

Література:

1. Яковенко Р. В., Педь І. В., Алексеєва Л. М., Олійник І. В., Тертиця О. О. Теоретико-економічне підґрунтя реалізації завдань управління економікою України в умовах російської агресії. *Інвестиції: практика та досвід*. 2022. № 2. С. 58–66. DOI: [10.32702/2306-6814.2022.2.58](https://doi.org/10.32702/2306-6814.2022.2.58).
2. Яковенко Р. В. Соціальна відповідальність заходів державного регулювання стосовно сільського господарства України в умовах пандемії covid-19. *Агросвіт*. 2020. № 13-14. С. 72–77. DOI: [10.32702/2306-6792.2020.13-14.72](https://doi.org/10.32702/2306-6792.2020.13-14.72).